

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyilttér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	---

A mai tanügy.

Azok, a kik a tanügyi viszonyokkal ismerősök, azok bizonyára nem lesznek elragadtatva a mai viszonyoktól. S bár mennyi haladás mutatkozik is a tanítási módszer és a tanítók jobb képzése körül, a tanügyi felügyeletet nem lehet egészségesnek mondani és ez képezi hátrányát az egész ügy menetének.

Utóbbi időben nagyon felkapott a rendelet kórság és ugyszólva napról-napra érkezik újabb és újabb rendelet az iskolákhoz, a mely szépen elrendeli, hogy a tanítónak mikor kell iskolába jönni, ott hogy tartsa fejét, mikor és hányszor vegyen lélegzetet, mikor menjen haza, mikor nézzen jobbra vagy balra stb. szóval olyan dolgokkal traktálják a tanítókat, a miket már ha a tanító képezdeből kijön is, tudnia kell. Azután napról-napra újabb statisztikákat követelnek és csak papirosból akarják tudni hogyan tanulnak a gyermekek az iskolában és hányan járnak iskolába.

Egyáltalán ma ezen a téren is a külsőségre, a luxusra helyezik a főszűrt, a dolog lényege pedig figyelembe nem jó.

Pedig mi azt hisszük, hogy nem annyira a tanítókat kellene

ellenőrizni, a kik ugyanis teljesítik kötelességeiket, mint inkább a szülőket és hatóságokat, hogy a gyermekek az iskolába pontosan járjanak, mert bizony tanulók nélkül a legjobb tanító sem képes tanítani, az iskolába nem járó tankötelesek nagy számát, a tanító pontos megjelenése nem csökkenti.

Az iskolába nem járó tankötelesek száma óriási és dacára annak, ezt a tanfelügyelők a hatóságokkal egyetemben nem valami nagyon veszik figyelembe, mert ellenkező esetben valahára ezeknek a szégyenletes viszonyoknak mégis csak meg kellene szünniök.

Nem volt még eset rá, hogy az olyan gyermeket, a kinek szülei elmulasztják őt iskolába járni, amint a népoktatási törvény parancsolja, gondnokság alá helyezte volna, pedig az olyan gyermekek szolgálatják később a bűnösöket, kiknek száma napról-napra ijesztő módon szaporodik.

Eppen olyan enyhén bánnak a mulasztási bírságok behajtásával is, s ha meg is büntetnek olykor-olykor valakit 50 krral vagy 1 frttal, a megbírságolt szülő mégis csak kénye-kedve szerint küldi gyermekét az iskolába, mert azon túl már nem megy a szigorúság.

Azután vannak ismét szülők, a kik ugyan elküldik gyermekeiket az iskolába, de a gyermekekből ki van halva minden nemesebb érzés, a szülő tudtával lop, sőt van rá eset, hogy a szülők küldik lopni és a tanítónak nincs fegyelmi eszköze, hogy a gyermeket büneiért megbüntesse, a szülővel szemben pedig a hatóság szemet huny és a gyermek a tanító láttára vetemedik a bűnre anélkül, hogy ezt meggátolhatná, mert nincs büntetési—, a szülővel szemben pedig rendelkezési joga. Ilyen eseteknek a meggátolására nincs rendelet, nincs hatóság, nincs felügyelet.

Igy szaporodik a bűnösök száma anélkül, hogy a hatóság gondoskodnék arról, miszerint ezen szégyenletes és veszélyes állapotokat megszüntetné.

Ezeket a lényeges dolgokat kellene megrendszabályozni, az iskolai hatóságoknak azok megszüntetése érdekében kellene szigorubban eljárni, ezeket a dolgokat ellenőrizni és a feljelentéseket komolyan végrehajtani.

Ez a dolog lényege, ott rejlik a legfőbb baj, a miért tanügyünk nem tud oly áldásos eredményt felmutatni, a mint ezt tőle megkívánjuk.

Nem a tanítók könnyelműségén mulik az eredmény, ha a szak-

T Á R C Z A.

A süket.

Irta: *Heltai Hugó.*

A kis társaság hangosan beszélgetve fordult be a körútra. A szép Binderné különös jókedvében volt; kaczagott, esicsorgott mint egy szerelmes kis pacsirta és tüzes, fekete szeme ragyogott a boldogságtól.

A fiuk nem tudták elképzelni, mi idézhette elő az eddig oly tartózkodó, jéghideg asszony viseletében ezt a kellemes változást. Talán az enyhe esti szellő, a mely gyöngéden esőkolta végig arcát és a nagy, ibolyacsokros kalap alól kiszabadult hajfürtöket? Vagy tán a tavasz érzete adott vastag jégkéreggel bevont szívének egy kis meleget és most olvadni kezd a jég, a mely addig ellenállt legtüzesebb ostromaiknak? . . . Vagy talán szerelemre vágyik?

Ezek és még számtalan ilyen gondolat fordult meg a fiuk fejében, de ha-

tározottan nem tudták megállapítani a szép asszony csudálatos viselkedésének indító okát.

Nem is kutatták sokáig, örültek, hogy a szép asszony végre olyan, a milyennek addig hiába óhajtották. Most, hogy nyilvánvalóvá lett, hogy a szép Binderné is elvégre csak asszony, hogy neki is van érző szíve, forró lüktető vére, mindhármán reménykedni kezdtek . . .

Bátky Lajos, az örökké jókedvű és örökké első éves joghallgató önelégült mosolylyal simította végig vékony, fekete bajuszkáját és így biztatta magát: Azt hiszem az enyém lesz!

Érdy Béla, az idealisták idealistája, a legszomorubb poéta, majd felfalta szemével a szép asszonyt és felsóhajtott: Óh! ha az enyém lehetne . . .!

Alberti Gyuszi, a hanyatló század legfessebb és legesinosabb huszárőshadnagya pedig elhatározottan csapott a kardjára és a fogai közt mormogta: Az enyémnek kell lennie!

Avval nem törődött egyikük sem, hogy van még a társaságban valaki, a

ki őt egészen bírja, a ki parancsol neki, és a kinek kizárólagos joga van hozzá, — a szép asszony férje.

Most különben Binderné sem törődött az urával. Nyugodtan, sőt látszólag örömet eltűrte, hogy egyedül kullogjon hátul, míg ő a főhadnagy karján kaczagva és kaczerkodva hallgatta a fiuk bókjait. Azok pedig ugyanesak rajta voltak, hogy mentül jobban tessenek a szép asszonynak. Az örökké jókedvű Lajos esintalan pletykákkal kedveskedett, a főhadnagy a katonaeletből vett történetekkel mulattatta, az idealista Érdy pedig olyanokat sóhajtott, hogy akár az operaház előtt levő szfinksznak is meglágyulhatott volna a szíve.

Csak Binder ur ment szóltanul; mélyen elgondolkodva a felesége után . . . Minek is beszéljen, hiszen úgy sem hallgatnák szívesen. Aztán mit is beszéljen, hiszen fogalma sem volt, miről folyik a társalgás. Talán éppen róla . . . Biztosan rosszakat mondanak rája, talán szidják is, vagy kinevetik . . . Bátran tehetik, tudják jól, hogy nem hallhatja. Óh! mennyit

szerűtlen és felületes tanfelügyeleten, a hatóságok közönyén és a tulhámus nevelési rendszeren.

Tessék ezt a betegséget orvosolni, a tanítók majd tudni fogják kötelességüket. Azokat kell felelősségre vonni és rendszabályozni a kik mulasztást követnek el, a kik nem hajtják végre a törvényeket, ezekre küldjék az ukázusokat, nem pedig azoknak, a kik rá nem szolgálnak és lelkiismeretesen teljesítik kötelességüket.

Fel kell hagyni a külsőségekkel és valahára a dolog lényegével törődni.

— r. — s.

H i r e k.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel kérjük előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó végével lejár, hogy azt megújítani sziveskedjenek; egy szerszámunkat kérjük lapunk barátait, sziveskedjenek lapunkat ismerőseik körében is terjeszteni. Tanító urak a lapot fele áron kapják.

— **A baresi sertéshizlaló** államosítási ügyében a telep felülvizsgálata e hó 21-én tartatott meg mélt. Liphay István miniszteri tanácsos ur vezetése alatt. A vizsgálaton részt vettek még a miniszteri tanácsoson kívül a földművelésügyi minisztérium részéről: Mackholdy állami főegészségügyi felügyelő, Grojsz állami gazdasági főfelügyelő és Trombitás Mihály állami állatorvos. A megye részéről: Tallián Gyula főispán, Gabsovits Károly főjegyző és Fenyőssy Ödön főszolgabíró. Tekintve a ezélt, a mi Bares emporiális fekvését illeti, ez nagyon megnyerte a miniszteri tanácsos s a kiküldött urak tetszését, a baresi sertés hizlaló államosítása mégis főleg a pénzügyi érdektől függ, azaz hogy hizlalóink elfogadhatják-e

eltérne, elszenvedne, mindenét odaadná, ha még egyszer visszanyerhetné hallását; milyen boldog volt akkor, mikor karjaiban tartotta kis feleségét és még meg tudta érteni annak szerelmi mámorban kiejtett süttögő szavait. Milyen tisztán hallotta egykor pedig úgyszólván csak a fülébe lehelte: „Te édes; te drága! . . .” Most mindinkább elhidegül iránta, pedig akkor szerette, nagyon szerette. Hja! szerelmes szavakat nem igen lehet hallósóvón keresztül a szívhez juttatni . . .

A társaság megállott egy vendéglő előtt; Binder ur abba hagyta az elmélkedést és kérdőleg tekintett körül. A főhadnagy belekiáltott a hallósóvőbe: „Ó nagysága ma vendéglőben szeretne vacsorázni. Itt kitűnő cigányzene van, menjünk be.”

Binder ur ránézett a feleségére. A tekintete azt kérdezte: Akarod-e? Az asszonyé azt felelte: Nagyon!

Az emberke egy pillanatig gondolkodott, aztán a nagyot halló emberekkel általános, gyors beszédmodorával így szólt:

— Hát nem bánom, menjünk be!

Az étteremben csak kevesen voltak; mindössze néhány jóképű erzsébetvárosi polgár a eszládjával és egy szerelmes

azokat a pénzbeli áldozatokat, melyek az államosítással járnak.

— **A francia társaság** tulajdonát képező fafűrészelő gyár immár megszűnt működni Bareson, az utolsó munkát szombaton fejezték be s ma már pusztítják a gyár épületeit. Nem hallani már többé a gyár gépjének munkára hívó bugászerű füttyölését, az ott uralkodott nyüzsgő, zajos életet nemsokára a trücsökök egyhangú zenéje váltja fel. A gyár távozását — melynek nagyszámu munkásszemélyzete nem kis mértékben emelte Bares kereskedelmi forgalmát — méltán sajnálhatjuk.

— **A baresi,** e hó 24-én tartott országosvásár a lehető leggyengébbek közé sorozható. Ennek — azon kívül, hogy az aratás előtti munka időben tartatott — oka a környéken nagyban uralkodó sertésvész is, több község zár alatt van s így kevés volt a sertés felhajtás.

— **Tolvaj a vásárban.** Pozsegovics Györgyné baresi földművesnő, kiment a vásárra leánykáival, kiknek részére eseresznyt méretett kosarába egy eseresznyt kocsinál. Midőn azonban kiakarja fizetni a eseresznyt, ijedve veszi észre, hogy erszénye, melyben 4 frt 85 kr. volt, nincs a zsebében. Kosarát a kocsinál hagyva, egy gyanus ember után szaladt, ki pár pillanat előtt hátamögött állt. A gyanus ember, midőn észrevette, hogy Pozsegovicsné utánna siet, lépteit meggyorsította Pílicza felé. A menekülő tolvajt szerencsére észre vette Schermann János városi rendőr is, ki szinte a tolvaj után szaladt s azt megállásra szólította fel. A tolvaj, ki látta, hogy már erősen nyomában vannak, gyorsan beugrott egy bokorba s ott zsebéből kivette az ellopott erszényt s azt, miután tartalmát zsebre dugta, elhajította a bokorba. Schermann János rendőr ezt észrevette s keresték is az asszonymal, s hosszú keresés után egy vidéki kocsisnak sikerült azt megtalálni a sűrű bozótban. Schermann rendőr ezután a tolvajt át adta a

pároeska élvezték a vendéglőben vacsorázás gyönyöreit. Egyik sarokban nagy kerek asztal állt, ott foglaltak helyet. A szemfüles Bátky és a főhadnagy azonnal a szép asszony mellé telepedtek, míg az ábrándos Érdynek meg kellett elégednie a szemközt levő helylyel és a férj szomszédságával. Nem is bánta nagyon, legalább egyszer kedvére gyönyörködhetik a szép asszonyban.

A hangulat kitűnő volt, a fiúk sokat ittak, Bindernét sem igen kellett az ivásra erőszakolni. Mind hangosabb, mint fesztelenebb lett a társalgás . . . A főhadnagy színültig megtöltötte a poharakat sötétén csillogó „bikavérrel” és jelentőségteljesen a szép asszony szemé közé nézve, lassan minden szót hangsúlyozva így szólt:

— Nagyságos asszonyom! Igyunk arra, a mire most gondolok!

Binderné hátravetette fejét s félig lehunytt szempillái alól végtelen kaczér pillantást vetett a főhadnagra. Majd pajzánul kocizott a fiukkal s felkiáltott:

— Ex!

— Bravó, bravó, — kiáltották a fiúk és négy pohár fenéig kiürült.

Binder ur hozzá sem nyult a pohá-

esendőrségnek, hol kihallgattá. Az illető neve Verner János, topolai (Tolnam.) illetőségű esavargó. Zsebében 15 frt 18 krt. találtak s vallatás után beismerete, hogy ő lopta ki a Pozsegovicsné zsebéből az erszényt. A tolvajt — ki nem rég szabadult ki csak a börtönből — esendőreink átadták a szigetvári járásbírósnak.

— **Czigányainknak** rem a legjobban megy sorsuk Balaton-Földváron, legalább azt lehet következtetni azon keserű hangu leveleik után, melyet eszládjukhoz írnak haza. Irják, hogy sok a rossz idő s kevés a vendég; bizony elhiszük mi azt, rossz idők járnak most a fürdő-telepekre, midőn oly sűrűn hideg esőzések, sőt havazások járnak s téli kabátot kell viselnünk júniusban is.

— **Juliális.** A tarnóczy olvasókör jövő hó 4-én az ottani indóház melletti erdőben táncmulatságot rendez. Kezdeté d. u. 2 órakor. Deléptidij tetszés szerint.

— **Ankét az egyiptomi szembetegség ügyében.** A belügyminisztérium közegészségügyi osztályában e hó 21-én ankét volt, melyen az egyiptomi szembetegség terjedésének megállítására vonatkozó intézkedéseket tárgyalták. Az ankéten Chyzer Kornél dr. miniszteri osztálytanácsos elnökölt, az előadó Feuer Náthániel dr. országos közegészségügyi felügyelő volt, részt vettek Somogy-, Zala-, Vas-, Nyitra-, Trencsén-, Turóc-, Bars-, Liptó-, Csongrád-, és Kolozsmegye főorvosai és Schermann Adolf dr. Budapest főorvosa. Az ankétet abból az alkalmából hívták össze, hogy Feuer professzor, a trahomaosztály feje a belügyminisztériumban szabályrendeletet dolgozott ki, mely azt a kérdést lenne hivatva megoldani, hogy miként lehetne az egyiptomi szembetegségben szenvedő mezei munkásokat a nélkül, hogy munkakeresetükben akadályozva volnának, ártalmatlanná tenni a többi munkásokra. Az ankéten előterjesztett szabályrendelettervezet megokolása éppen azt jelöli meg e bajok kuforrásául, hogy a Privigyé járásból és a vele szomszédos

rához. Gyanakvó, féltékeny természete sejtette vele, hogy itt ellene készül valami . . . A társalgásból nem értett szegény egy szó sem, de annál jobban figyelt, különösen a főhadnagra. Tőle féltette leginkább az asszonyt, mert látta, hogy nagyon szívesen fogadja az udvarlásait. Egyszerre nagyot dobbant a szíve. Mintha felesége szemé fényesebben ragyogna, mint előbb, — mintha orrezipái szenvedélyesen reszkelnének . . . Hirtelen leejtette asztalkendőjét és gyorsan az asztal alá hajolt, hogy felvegye . . . Szent Isten! Nem képzelődött-e? De nem! . . . Tisztán látta, hogy az asszony térde szorosan, szerelmesen odatapad a főhadnagéhoz . . .

A süket emberke forogni érezte maga körül a világot.

— Menjünk! — kiáltott olyan hangosan, hogy mindenki odanézett.

A fiuk kedvetlenül mozogtak, megkísérelték marasztalni, de Binder ur könnyörtelenül fizetett és felkelt. Egyebet nem tehetvén, a fiuk is fizettek és a társaság eltávozott.

Az utczán a főhadnagy boszorkodva fordult barátaihoz:

— Ugyan mi lelhetette ezt az embert,

Trencsén-, Bars- és Turóc megyékből a tót aratók 100—200-as csoportokban vonulnak tavasz idején mezei munkára és e csoportok ősszel négyszer-ötször annyi betegséggel térnek haza az Alföldről.

— **A barsi íz. hitközségi iskolában** e hó 24-én végződtek a vizsgálatok, még pedig a legszebb eredménnyel. A kitűnő tanerőkkel rendelkező iskola csak évről-évre fokozza azt a bizalmat mellyel iránta a szülők viseltetnek.

— **Balaton Muzeum Egyesület.** A Balaton kultuszának fejlesztése céljából Balaton Muzeum Egyesület címen balatonvidéki urak olyan intézményt szándékoznak alkotni, a mely a Balatonvidék történelmi emlékeinek, földrajzi, tájrajzi, természetrajzi, néprajzi s házi-ipari tárgyainak állandó gyűjtésével s kiállításával foglalkoznék. Junius 27-én Keszthelyen tartják az alakuló gyűlést.

— **Árpádházi korona.** Pichon báró hírneves párisi ritkaság-gyűjtő a minap elárverezett hagyatékából igen érdekes magyar vonatkozású tárgyat vett meg az iparművészeti muzeum: egy, a XIII. század végéről származó liliomos, drágakövekkel és igaz gyönggyel díszített arany koronát, mely a volt tulajdonos följegyzése szerint Magyarországon, királysírban találtatott és így valamelyik Árpád-királyé lehetett.

— **A német agráriusok ajándéka.** Mikor a német gazdák nálunk jártak és Sárospatakon is megfordultak, az ottani kollégium ifjusága a német himnusz eléneklésével fogadta őket. Az agráriusok hálájuk jeléül egy díszes arany emléktárgyat küldöttek Berlinből a főiskola dal-egyesületének.

Közgazdaság.

— **Raktárkimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet folyó hó 1-én

111792 mm. 817800 frt biztosítási érték

Beraktárlás f. hó 1-től 15-ig 73292 mm. 408050 frt bizt. ért. Összesen 185084 mm. 1220850 frt bizt. ért. Kiraktárlás f. hó 1-től 15-ig 62416 mm. 369700 frt bizt. érték.

Készlet f. hó 15-én 122668 mm. 851150 frt bizt. érték. Részletezés: 44953 mm. buza, 320 mm. rozs, 574 mm. árpa, 5699 mm. zab, 65589 mm. tengeri, — mm. repeze, 172 mm. hüvelyesek, 577 mm. liszt. 4784 mm. különféle

— **Budapesti gabonatőzsde** (Reich Jenő és társa heti jelentése.) Az időjárás általában rossz, mi a vetésekre nagyon hátrányos. A rozsda és az üszök tovább terjedt, a beérkezett jelentések rosszak. A külföldön az időjárás kedvezőbb. A vetések állását „jó középpel” jelzik.

A gabona helyzete a külföldi piacokon keveset változott.

Nálunk a forgalom esekély volt.

Buza jó keresletnek örvendett, a kínálat korlátozott volt. A hetilhozatal 105.000 mm.,-rug. Ár: 8.20—8.70 között váltakozik.

Rozsban kínálat és vételkedv egyaránt jó volt, helyben átvéve 6.20—6.50 frtig terjedő, árakat fizettek.

Árpáért 4.60—5.-frt.-ot fizettek.

Zab-jegyzéseink 5.70—6.20 frt.

Tengeriért 4 frtot fizettek

A határvidéki piacon az üzlet nem oly élénk az irányzat azonban állandóan szilárd és az őszi buza tekintélyen emelkedett.

Közgyűlés. A magyar keramai gyár részv. társaság f. hó 19-én tartotta évi rendes közgyűlését Tolnay Lajos elnöklete alatt. Az igazgatóság jelentése szerint a társaság keramit anyaga ugy a fővárosban, mint a vidéken mindinkább nagyobb teret hódít. Az 1896. évben a tavalyi áthozattal együtt elért 160.681.72 frtnyi üzlet nyereségből 30.000 forintot az ujitási és helyreállítási alap gyarapítására fordítottak. A fennmaradó 130.681.72 frt tiszta nyereségből a tartalék alap gyarapítása és a jutalékok levonása után a forgalomban

levő 10.000 drb társulati részvény beváltására darabonként 10 forintjával 100.000 frtot fordítanak, a fennmaradó 7.949.90 frtot pedig új számlára írják.

A közgyűlés a jelentéseket egyhangulag tudomásul vette.

Bornagykereskedők kongresszusa. Fiuméből írják: A magyarországi bornagykereskedők Fiumében kongresszust tartanak. Céljuk, hogy tömörülés útján érdekeiket elősegítsék és megvitassák, hogy minő könnyítéseket követeljenek a kormánytól, kivált a vasuti szállítás tekintetében. A kongresszusnak első pozitív eredménye, hogy országos szindikátust alapítottak, a melynek az Adria és a Navigazione Generale Italiana kedvezményes hajószállítást biztosítottak Olaszországból.

Szerkesztői üzenetek.

Mindazokkal, kik lapunk számára e hó 21, 22-ike körül bármiféle közleményt küldtek be s arra igényt tartva várják a megjelenését, tudatjuk, ha azt lapunkban nem közöltük, oka az, hogy mult szerdán érkezett postánk téves kézbesítés folytán mindaddig kezeinkhez nem került. Különösen figyelmébe ajánljuk ezt a velünk összeköttetésben álló hirdetési-irodáknak, mert a postán nyert információk szerint ily féle leveleink is érkeztek.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára	reggel	8 óra	45 perc
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	9 "	15 "
Pécs — Szigetvárra			
"	reggel	7 "	31 "
"	délután	5 "	15 "
Pakráczra	reggel	9 "	16 "
"	este	5 "	20 "
Somogy-Szobbra	reggel	4 "	16 "
"	délután	1 "	20 "

és a vért törölgetve, lihegve, fuldokolva járkált fel és alá.

— Megölöm azt a . . . Igen megölöm! Megvárom míg kimulatja magát és mikor kijön a kávéházból, leszuroom. Oh, milyen élvezet lesz látni, mint folyik szét vére a kövezeten . . .

Oda ért a kávéház elé, kihallatszott a mulatók hangos kurjongatása és az átkozottul hamis cigánymuzsika . . .

— Itt benn mulat — nélkülem! Talán nem is bánja amit tett, talán vigan esókolózik a főhadnaggyal . . . Nem! nem birom tovább kitartani, meg kell róla győződnöm!

Idegesen felszakította a kávéház ajtaját — a kávéházban nem látta őket. Kérdősködésére a pincérek odavezették az egyetlen külön szoba ajtajához.

Binder ur szorult szívvel kopogtatott, lassan felnyitotta az ajtót és odarohanva feleségéhez — alázatosan kezot esókolt neki . . .

A szép asszony diadalmasan nézett rá, egy pohár pezsgőt tett eléje és a cigánynyal a fülébe huzatva magának, duhajul énekelni kezdett;

„Az én uram vén,
Nem szeretem én. . .”

a kávéházban folytatni akarja? Hát minden poklok kinját keresztül kell-e szenvednem ezen az estén? Meg fogom neki mutatni, hogy ura és parancsolója vagyok.

Sápadtan, a haragtól reszkette ugrott az asszonyhoz és megragadta a karját. —

— Hazajössz, vagy. . .! Összeszorított fogakkal, tágra nyitott villogó szemekkel nézett rája és ugy megszorította karját, hogy Binderné fájdalomában felsikoltott.

— Nem megyek! — sziszegte remegve és kirántotta karját férje keze közül. — Jöjjön főhadnagy ur, jöjjenek urak! — És megvetően végig nézve férjén, határozott, büszke léptekkel indult a kávéház felé.

A kis süketet határtalan düh fogta el, ugy érezte, mintha a torkát fojtogatta volna valaki. Ujból odaugrott a felesége elé és felemelte karját, hogy lesujtsa a bűnös asszonyt.

A következő pillanatban a szép asszony ernyője suhogva esapott a szerencsétlen ember homlokára. Friss, meleg vér esordult ki az ütés nyomán.

Binder ur fájdalmas kiáltással kapott az arczához, aztán elővette zsebkendőjét

Barosra érkezik:			
Kanizsáról	reggel	7 óra	21 perc.
"	délután	4 "	50 "
"	este	9 "	55 "
Pécs — Szigetvárról	délelőtt	10 "	51 "
"	este	8 "	55 "
Pákráczról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	28 "
"	este	8 "	35 "

Jelzalog kölcsönöket

földbirtokra 3 $\frac{1}{2}$ % házakra 4 $\frac{1}{2}$ %
 másnemű ingatlanokra 5% mel-
 lett legmagasabb összegben aján-
 lunk. E kölcsönök konvertálá-
 soknál bélyeg és illetékmentes-
 séget élveznek.

Erdő kihasználások, birtok
 parcellázások átvétele. Birtokok
 szövetkezeteknek hosszú lefize-
 tési tartamra eladatnak.

Magyar közgazdasági

Lloyd vállalat

Budapest, VI. király-utca 70.

5-12

Meghívás.

A „Barcsi sertéshizlalo részvény-társaság”

— 1897. évi július hó 24-ik napján délelőtt 11 órakor —

barcstelepi irodahelyiségeiben

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. cz. részvényesek*) tisztelettel meghívotnak.

Napirend:

Hizlálónknak kiviteli-piaccezá való átalakítása végett
 szükséges pénzbeszerzés iránti határozathozatal.

Barcstelep, 1897. június 23-án.

Az Igazgatóság.

*) 9. §. Minden részvényes, illetőleg meghatalmazottja, ki jogával
 élni akar, köteles joga alapját képező részvényeit, melyeknek azonban
 legalább 6 héttel a közgyűlés előtt nevére kell írva lenniök, 5 nappal a
 közgyűlés megtartása előtt, az e végre megjelölt helyre letenni. E felett
 igazolási jegy állittatik ki, melyért a letett részvények bármikor vissza-
 adatnak.

17. §. h) A részvényesek indítványai csak akkor tárgyalhatók,
 ha legalább 14 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál írásban be-
 nyújtattak.

KÖNYV
 PAPIR
 író és
 rajz-eszközök
 raktára.

Özv. Habianac Augusztné.
 fiók- könyvnyomda-könyvkötészete
 könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.
B A R C S O N.

Kép,
 T Ű K Ő R,
 és stb.
 a leg-
 jutányosabb
 áron
 kapható.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek
BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE
A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére.

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
 nyomtatványok, üzleti ugy egyéb rovatos könyvek,
 üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
 gyászjelentések, falragaszok stb. a legjobb kivitelben.

Egyuttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.